

Hồi 72

Mê Hồn Độc Dược

Hai người giao đấu một chuồng xong, Tùng Linh Đạo Trưởng còn kịp nhận ra người vừa phát chuồng đánh mình là một trung niên hòa thượng bận tăng y màu xám.

Lão liền hiểu ngay rằng ngay cả tám tên đệ tử phái Thiếu Lâm làm nhiệm vụ phòng thủ bên này cầu cũng trúng phải độc thủ của Cửu U Môn, mê thất thần trí không nhận ra thù bạn, xuất thủ đánh cả sư phụ Chuồng môn như trường hợp Lam Bào Tứ Kiếm vừa rồi.

Nếu vậy, không nhân cơ hội đối phương vừa bị chuồng đánh lùi xông qua, chờ cả tám tên liền thủ giữ cầu thì đến bao giờ mới sang được?

Huống chi chúng phá cầu đi thì càng nguy hiểm!

Nghĩ thế, lão quay lại vẫy Thái Bạch Thần Ông:

- Chúng ta sang nhanh thôi!

Vừa nói vừa vận sẵn công lực lao vào bờ.

Nhưng mới được hai bước thì lại một luồng chuồng lực hung mãnh từ sau một lùm cây đánh tới!

Tùng Linh Đạo Trưởng đã vận sẵn công lực từ trước liền đánh trả lại một chuồng.

Sau tiếng nổ vang dội, Tùng Linh Đạo Trưởng cảm thấy khí huyết trong người nghịch xung, không giữ được phải lùi lại một bước.

Lão đạo hiểu rằng đối phương công lực chẳng kém gì mình, kinh ngạc nghĩ thầm:

- Với công lực mấy mươi năm tu luyện, trừ mấy vị chuồng môn nhân, trong giang hồ số cao thủ có võ công tương đẳng mình không nhiều. Rõ ràng tên vừa phát chuồng không phải đệ tử phái Thiếu Lâm canh giữ ở đây. Chẳng nhẽ hẳn là thuộc hạ của Cửu U Môn?

Trên bờ lại có người quát vang, rồi một luồng kinh lực nữa đánh ra.

Thái Bạch Thần Ông đứng sau lo lắng nói:

- Đạo huynh đừng đấu chuồng nữa! Chiếc cầu này chịu đựng không nổi đâu!

Nói xong kéo tay Tùng Linh Đạo Trưởng, cả hai người cùng lùi lại mấy trượng.

Khi đứng lại đưa mắt nhìn sang, thấy ngay trên bờ đối diện, tám tên hòa thượng áo xám đứng thành hàng dọc, tay đặt vào hậu tâm của nhau, chỉ có tên đứng đầu mới phát chuông.

Tùng Linh Đạo Trưởng sức hiểu.

Tám tên hòa thượng hợp lực cho một tên phát chuông, chẳng trách gì lại có chuông lực hùng hậu đến thế.

Thái Bạch Thần Ông thấy vậy thở dài nói:

- Chúng đã hợp lực án ngữ ngay ở đầu cầu, chỉ sợ chúng ta có võ công thâm hậu bao nhiêu cũng không đương nổi một chuông của chúng...

Tùng Linh Đạo Trưởng chợt hỏi:

- Nếu chúng ta hợp lực ba bốn người tất có thể đánh lui được chúng...

Thái Bạch Thần Ông ngắt lời:

- Không được đâu. Chỉ cần tiếp một chuông như thế, chiếc cầu không chịu nổi sẽ đứt phăng ngay!

Tình hình xem ra thật nan giải.

Vừa rồi Lam Bào Tứ Kiếm bố trí bên kia cầu, tuy Lương nghi tứ tượng trận lợi hại nhưng họ ở trên mặt đất còn có cách ứng phó.

Bây giờ lơ lửng trên một chiếc cầu tới hơn ba chục trượng chỉ bằng một dải lụa mong manh thì biết làm thế nào?

Thái Bạch Thần Ông lại nói:

- Đạo huynh! Xem cách chúng phòng thủ kiên trì như thế, chúng ta đứng ở đây không được việc gì, có khi làm chúng tức giận phá cầu mất. Chi bằng hãy quay lại bên kia cùng mọi người bàn định kế sách.

Tùng Linh Đạo Trưởng rầu rĩ:

- Lần trước trên mặt đất Huyền Thanh Chân Nhân mới có thể thành công. Chỉ e lần này Thiên Nhất Đại Sư khó làm gì được chúng.

Thái Bạch Thần Ông lắc đầu:

- Dù sao cũng cứ phải sang đó bàn định xem mới được!

Thế là hai người đành quay lại bờ bên kia.

Lúc đó bọn Thiết Quả Tiên cũng đã chuẩn bị qua cầu.

Thiên Nhất Đại Sư thấy Thái Bạch Thần Ông và Tùng Linh Đạo Trưởng vội vã quay lại, thần tình lộ vẻ hoang mang liền bước ra hỏi:

- Hai vị sao không đi tiếp mà quay lại đây? Chẳng lẽ bọn đệ tử của tề tự cũng đã phát sinh biến cố?

Thái Bạch Thần Ông gật đầu đáp:

- Đại sư đoán không sai. Tám vị đệ tử của quý tự trấn giữ bên kia, hợp chưởng cả tám người liền thủ hợp kích lại không chế từ trên cao nên không thể xông qua được. Hơn nữa bản đạo và Tùng Linh đạo hữu không dám tự làm chủ mà quay về chờ Đại sư quyết định.

Thiên Nhất Đại Sư nghe xong nhíu đôi mày bạc, chấp tay hợp thập nói:

- A Di Đà Phật! Xem ra bản tăng cần phải sang đó xem sao...

Thái Bạch Thần Ông và Tùng Linh Đạo Trưởng xuống khỏi cầu nhường lối.

Thiên Nhất Đại Sư tay cầm thiền trượng bước lên.

Thiết Quả Tiên bỗng lên tiếng:

- Đại sư hãy chậm!

Thiên Nhất Đại Sư quay lại, khàn giọng hỏi:

- Lão thí chủ còn dặn bảo điều gì?

Thiết Quả Tiên nói:

- Không dám! Nhưng chiếc cầu này chỉ gồm một dải lụa và một băng ván nhỏ, không chịu nổi lực quá lớn đâu.

Thiên Nhất Đại Sư gật đầu:

- Lão thí chủ yên tâm đi. Bản tăng trước hết muốn kiểm tra xem chúng có còn lại chút ý thức nào không. Nếu quả thật đã hoàn toàn mất hết thần trí thì bản tăng đành trở lại cùng các vị thương lượng đối sách.

Nói xong quay người bước qua cầu.

Huyền Thanh Chân Nhân nói:

- Bản đạo sẽ đi với đại sư.

Hạo Đầu Thượng Nhân cũng nói:

- A Di Đà Phật! Sư hành động lão nạp cùng đi với hai vị!

Thái bạch Thần Ông cười kha kha nói:

- Nếu thế, chúng ta cùng đi với nhau một thể!

Thiết Quả Tiên nói với Bảo chủ Bàn Thạch Bảo Nhất Chương Kinh Thiên Thạch Thắng Thiên:

- Hai sư đồ Thạch huynh chịu khó giữ bên này một lúc, khi nào bên đó yên chuyện chúng tôi sẽ cho người lại báo để cùng sang.

Thạch Thắng Thiên đưa theo đồ đệ nên thấy rằng cùng đi thì bất tiện nên gật đầu cười đáp:

- Các vị sợ chặn mất đường lui chứ gì? Nếu sư đồ chúng tôi cũng sẽ bị trúng phải độc thủ của tặc đảng. Cửu U Môn mất đi thần trí thì các vị cứ yên trí ở trên cầu này suốt đời!

Bảy người kia cười vang rồi do Thiên Nhất Đại Sư dẫn đầu lần lượt qua cầu.

Khi còn cách cầu chừng năm trượng, Thiên Nhất Đại Sư đi trước bỗng cảm thấy một luồng kình lực đánh tới.

Có lẽ đó chỉ mới là một chương cảnh cáo nên không mạnh lắm, Thiên Nhất Đại Sư khẽ vung thiên trượng đã hóa giải được.

Đưa mắt nhìn lên, chỉ thấy bên bờ vực, đứng trước tám trung niên hòa thượng áo xám, chính là Thiếu Lâm Bát Đại Hộ Pháp của mình là một lão nhân gầy nhom như que củi, đầu tóc hoa râm, chòm râu lốm đốm bạc, trùng đôi mắt sáng quắc nhìn đoàn người đứng trên cầu, cười to nói:

- Hắc hắc! Yêu đảng Cửu U Môn! Tên nào dám qua cầu thì trước hết hãy ném của lão phu một chương!

Thiên Nhất Đại Sư ngạc nhiên tự hỏi:

- Làm sao lão thí chủ đó lại cho rằng bọn mình là tặc đảng Cửu U Môn? Lão ta là ai vậy?

Đã không phải là người của Cửu U Môn tất cũng được mời đến tham dự Mạnh Lan Thắng Hội.

Nhưng có một điều khó hiểu, nếu đã gọi Cửu U Môn là yêu đảng thì sao lại liên kết với đệ tử Thiếu Lâm chống lại mình?

Trong lòng đầy nghi hoặc, lão bước lên một bước chấp tay nói:

- A Di Đà Phật! Lão thí chủ là ai? Sao lại ngăn cản không cho bọn bản tăng qua cầu?

Lão nhân cười hô hô đáp:

- Lão phu là lão phu chứ còn ai nữa?

Dứt lời lại vung hai tay áo phất ra.

Thiền Nhất Đại Sư biết rằng vừa rồi lão nhân chỉ giơ tay hư không phát ra một chưởng cảnh cáo, vậy mà mình phải dùng tuyệt học Trượng đầu đảm vân mới hóa giải được, chứng tỏ công lực lão ta không tầm thường.

Lần này lão lại phát chiêu tất mạnh hơn rất nhiều.

Hơn nữa hiện còn ở trên cầu, cho dù đủ sức tiếp chưởng, chiếc cầu mỏng manh có thể bị đứt, đoàn người sẽ rơi xuống vực sâu trăm trượng...

Thiền Nhất Đại Sư chỉ đành vận công vào thiền trượng vẫn dùng chiêu cũ Trượng đầu đảm vân đối phó.

Thế nhưng Thiền Nhất Đại Sư lần này đã tính lầm.

Chỉ thấy một đạo kinh lực rất mạnh đánh sang tiếp với trượng đầu đảm vân nổ rền như sấm!

Nhưng Thiền Nhất Đại Sư vừa dùng hết lực thì lại thêm một đạo nhu lực nữa cuốn sang làm cây thiền trượng bị cuốn bay đi!

Bản thân Thiền Nhất Đại Sư cũng không trụ vững phải lùi lại một bước, kinh hãi nhìn đối phương.

Thiền Nhất Đại Sư là người kiến đa thức quảng và từng giao thủ trên giang hồ không ít, đã nhận ra luồng cương lực phát ra đầu tiên là Bích không chưởng, còn luồng nhu lực sau đó là Thái Âm Huyền Phong.

Nhưng phát hiện đó càng làm lão sững sốt.

Làm sao lão nhân đó luyện được hai thứ công phu trái ngược nhau và đều rất lợi hại như thế chứ?

Huyền Thanh Chân Nhân chợt bước đến gần, thấp giọng nói:

- Đại sư! Người này võ học kiêm cả hai phái chính tà, công lực lại rất thâm hậu. Xem ra chúng ta đành phải mạo hiểm thôi!

Thiên Nhất Đại Sư gật đầu đáp:

- Đạo huynh nói không sai. Ngoài cách mạo hiểm ra, chỉ e không còn biện pháp nào khác. Chờ khi bắn tăng xuất thủ xong, đạo huynh hãy tiếp tục phát chiêu.

Huyền Thanh Chân Nhân gật đầu tán thành.

Thiên Nhất Đại Sư bước lên chấp tay hợp thập nói:

- A Di Đà Phật! Thí chủ công lực cái thế, cũng xin tiếp bắn tăng hai chiêu này xem!

Dứt hai tay áo rộng phất lên phát ra hai luồng cương khí đánh tới lão nhân, đồng thời ngậm phát chỉ điểm ra.

Vì tình thế nguy cấp, việc lại liên quan đến họa kiếp võ lâm nên vị Chứng môn Thiếu Lâm Tự không thể không lạm dụng tâm cơ, ngậm thi triển tuyệt học của bốn phái là Đạt Ma nhất chỉ thiền lẫn trong cương khí nhằm đả thương đối thủ.

Xét cho cùng đó cũng là hành động ám toán!

Lão nhân gầy guộc cất tiếng cười vang, song chiêu cùng đánh ra nhằm vào hai luồng cương khí...

nào ngờ hai luồng kinh phong tiếp nhau xong, lão nhân gầy guộc bỗng lui lại một bước phất mạnh tay áo quát:

- Yêu đảng Cửu U Môn cũng biết Nhất chỉ thiền để đem dùng ám toán lão phu hay sao?

Thiên Nhất Đại Sư không đáp, lợi dụng cơ hội nhảy vút lên cao mấy trượng băng sang bờ vực đối diện.

Chờ Thiên Nhất Đại Sư nhảy lên, Huyền Thanh Chân Nhân cũng đánh ra một chiêu rồi phi thân nhảy theo.

Lão nhân gầy guộc vừa hóa giải được Nhất chỉ thiền, nhìn lên thấy Thiên Nhất Đại Sư đã nhảy gần tới bờ bên này, cười hô hô nói:

- Yêu đảng Cửu U Môn! Muốn qua được cầu đầu phải dễ?

Lời chưa dứt đã vung chiêu đánh lên.

Cùng lúc đó chiêu lực của Huyền Thanh Chân Nhân vừa đánh tới.

Lão nhân gầy guộc phản ứng rất nhanh, hữu chiêu vận đánh lên Thiên Nhất Đại Sư, tả chiêu đánh trả Huyền Thanh Chân Nhân.

Thiếu Lâm Bát Đại Hộ Pháp đang ấn tay vào hậu tâm nhau hợp lực tiếp chưởng cho lão nhân, thấy có người lao qua khỏi cầu, chẳng cần biết đó là chưởng môn nhân của mình, cùng rút ta về nhất loạt đánh lên.

Mười mấy chưởng cùng nhằm vào Thiên Nhất Đại Sư.

Huyền Thanh Chân Nhân thấy vậy thất kinh.

Để giải nguy cho Thiên Nhất Đại Sư, từ trên cao lão vội vàng phát Thái cực chưởng đánh xuống.

Tất cả những diễn biến đó xảy ra chỉ trong chớp mắt.

Thiên Nhất Đại Sư bị hợp chưởng của Thiếu Lâm Bát Đại Hộ Pháp đánh lên, thiên trượng xuất chiêu Thiên long Hộ pháp đánh ngược xuống.

“Ầm” một tiếng cực mạnh làm bụi cát bốc lên mù mịt, Bát đại Hộ pháp của Thiếu Lâm đều dạt lùi.

Thế nhưng Thiên Nhất Đại Sư cũng bị đánh bật ngược lại đầu cầu rơi chệnh chéch xuống bờ vực.

Bên này lão nhân gầy guộc thấy Huyền Thanh Chân Nhân phát chưởng đánh xuống liền nhảy ra xuất chưởng nghênh tiếp.

Mặc dù thân mình đang lơ lửng trên không bị động nhưng vì chỉ còn một mình lão nhân nên Huyền Thanh Chân Nhân còn xoay sở được.

Hai chưởng tiếp nhau, lão lợi dụng chấn lực lướt lên cao hơn một trượng rơi chệch xuống một cành cây rồi từ đó đáp mình xuống đất.

Lão nhân gầy guộc vẫn không chịu buông tha lại xông đến, nhưng Huyền Thanh Chân Nhân đã đứng trầm ổn rồi.

Hai người lập tức triển khai một cuộc ác chiến.

Lại nói vị phương trượng Thiếu Lâm Tự bị Thiếu Lâm Bát Đại Hộ Pháp đánh bật lại rơi chệch xuống vực.

Từ trên cao lão xoay mình làm giảm tốc độ, đồng thời vung thiên trượng đánh ngược lại mong xoay chuyển tình hình.

Nhưng xem ra vị đại sư khó lòng thoát khỏi rơi xuống vực!

Bấy giờ bốn vị chưởng môn khác cũng đã tới đầu cầu.

Thiết Quải Tiền vừa định tung mình nhảy lên phối hợp với Huyền Thanh Chân Nhân đối phó với lão nhân gầy guộc, nhưng nhìn lên trông thấy Thiên Nhất Đại Sư bị đánh bật lại phía cầu, chẳng cần nghĩ ngợi gì lâu, tay trái nhằm thẳng Thiên Nhất Đại Sư đánh lên một chưởng!

Vị phương trượng Thiệu Lâm chỉ mong có thể, lập tức phát chưởng hoàn chiêu.

Bình một tiếng, thân ảnh Thiên Nhất Đại Sư đổi hướng bay trở lại bờ vực, nhưng vì Thiết Quải Tiền vừa xuất thủ hơi mạnh nên chấn lực làm chiếc cầu chao đảo, suýt nữa thì hất cả bốn người rơi xuống!

Thiên Nhất Đại Sư rơi trở lại bờ vực nhưng còn mấy thước nữa mới tới nơi, trong lúc đó thì lão đã không còn dư lực để vươn tới nữa.

Bờ đá vượt khỏi tầm tay.

Thiên Nhất Đại Sư thở dài tự nhủ:

- Thế là hết!

Thiết Quải Tiền lao nhanh đến mút cầu.

Đầu cầu buộc vào gốc cây còn lại mỗi dây dài chừng ba trượng. Lão hành động nhanh như chớp buộc đầu dây vào cây thiết trượng của mình, thét to xuống vực:

- Thiên Nhất Đại Sư! Chộp lấy đầu trượng mau!

Vừa gọi vừa phóng thiết trượng xuống.

Đó là cứu tinh duy nhất.

Thiên Nhất Đại Sư vừa nghe tiếng nhìn lên thì cây thiết trượng phóng xuống như một mũi tên và cũng là lúc hết đà, liền vươn tay chộp lấy để Thiết Quải Tiền kéo lên.

May mà lão hóa tử đã hành động rất thông minh và thần tốc, vì chỉ cần chậm một chút nữa thôi là Thiên Nhất Đại Sư không còn với tới được cây thiết trượng nữa, đành cam tâm phân thân nát cốt dưới vực sâu.

Lát sau Thiên Nhất Đại Sư lên được bờ vực, thở phào một hơi nói:

- May được lão ca kịp thời cứu mạng, nếu không bây giờ bản tăng đã nát thây rồi...

Thiết Quải Tiền vừa cất tiếng cười hô hô nhưng chưa kịp nói gì thì chợt thấy trước mặt có bảy tám nhân ảnh màu xám hùng hổ xông tới!

Nguyên đó là Thiệu Lâm Bát Đại Hộ Pháp.

Vừa rồi bị bọn này đánh rơi xuống vực, suýt nữa thì mất mạng, Thiên Nhất Đại Sư dù xót thương đệ tử bị mê thất thần trí nhưng không khỏi tức giận, liền Hừ một tiếng nói:

- Lão ca để bản tăng thu thập bọn này!

Thiết Quả Tiên đáp:

- Đại sư, nếu có thể thì đừng lấy mạng chúng, biết đâu còn cứu được. Lão hóa tử xin giúp một tay.

Cả hai lập tức xông vào giữa Thiếu Lâm Bát Đại Hộ Pháp, biết nói gì cũng vô ích liền xuất thủ tấn công ngay.

Tám tên đệ tử phái Thiếu Lâm làm sao địch nổi cường môn nhân của mình và một vị trong Võ lâm Nhị Quả Nam Cái Bắc Thâu?

Chỉ sau khoảnh khắc, Thiếu Lâm Bát Đại Hộ Pháp đều bị điểm huyết đạo nằm la liệt giữa quảng trường...

Ngay lúc đó từ trong rừng vang lên tiếng hú ma quái, sau đó là hàng chục bóng đen ào ào tiến ra.

Đầu tiên là bốn người khác bận hắc y, mặt trùm kín. Chỉ nhìn trang phục cũng biết là người của Cửu U Môn.

Trong bốn tên thì một tên cầm trong tay cây Cửu tiết tiên, một tên dùng Kim đao, còn tên thứ ba phe phẩy một cây chiết phiến.

Tên thứ tư không có binh khí gì.

Bọn này chẳng nói chẳng rằng lao tới vây lấy Thiết Quả Tiên và Thiên Nhất Đại Sư tấn công ngay.

Lại thêm một người nữa từ trong rừng nhảy ra, từ xa đã cười hô hô nói:

- Các ngươi để tên què và tên lừa trọc cho ta!

Đó là một lão nhân tuổi quá lục tuần, vừa nói vừa rút ra hai thứ binh khí, một tấm Thái cực bài và một cây Kim long trảo sẵn tới Thiết Quả Tiên và Thiên Nhất Đại Sư xuất thủ đánh ngay.

Thiết Quả Tiên trở mặt nhìn lão nhân kinh ngạc thốt lên:

- Cát huynh đây ư?

Lão nhân thu hai thứ binh khí lại, ngơ ngác hỏi:

- Độc cước lão nhi ngươi nói gì?

Chợt từ trong rừng lại vang lên tiếng hú ma quái.

Lão nhân được Thiết Quả Tiên gọi là Cát huynh mặt bỗng biến sắc, lùi lại một bước rồi bất thần lao vào rừng!

Thiết Quả Tiên vội xách thiết trượng lao theo quát:

- Cát huynh chạy đi đâu thế?

Chỉ trong chớp mắt, cả hai đã khuất vào rừng.

Cùng lúc ấy Huyền Thanh Chân Nhân và lão nhân gầy bé vẫn còn đánh nhau kịch liệt, nhưng lần này Huyền Thanh Chân Nhân bị đánh lùi từ trong rừng ra sườn dốc.

Vị chuồng môn phái Võ Đương với trường kiếm trong tay nhưng bị lão nhân với tay không bức lùi liên tục.

Võ Đương nổi tiếng kiếm thuật kỳ ảo bậc nhất võ lâm, thế mà vị Chuồng môn dụng kiếm lại không thắng nổi một nhân vật không một ai biết mặt, hơn nữa còn bị bức lùi, chân rối tay loạn, há phải chuyện thường?

Bốn tên hắc y nhân lại tiếp tục vây lấy Thiên Nhất Đại Sư, một tên tay không và ba tên dùng binh khí tấn công rất hung mãnh.

Cả bốn tên này thân thủ đều không tầm thường, mới chỉ ba bốn chiêu đã dồn vị chuồng môn nhân Thiếu Lâm vào thế hiểm.

Bên kia lão nhân gầy guộc đấu với Huyền Thanh Chân Nhân cũng chiếm hết thượng phong, đẩy vị chuồng môn phái Võ Đương tới tận nút cổ.

Hạo Đầu Thượng Nhân, Đăng Tâm Hòa Thượng, Thái Bạch Thần Ông và Tùng Linh Đạo Trưởng thấy hai vị Chuồng môn hai đại môn phái bậc nhất võ lâm mồ hôi ướt đầm, thế nguy đến nơi liền nhất loạt nhảy vào vòng chiến.

Quảng trường không rộng lắm, chỉ là một sườn dốc, bên dưới là khe sâu nước chảy âm ẩm.

Cuộc chiến diễn ra trong địa hình như vậy càng thêm phần hung hiểm.

Xét về nhân lực thì ngoài Thiếu Lâm Bát Đại Hộ Pháp đã bị điểm huyết đạo nằm bất tỉnh, ngoại trừ Đăng Tâm Hòa Thượng không tham chiến, số lượng của hai bên tương đồng.

Một bên là bốn tên hắc y nhân trùm mặt thuộc hạ của Cửu U Môn cùng với lão nhân gầy guộc, trong đó chỉ ba tên có binh khí.

Năm tên này hầu như không có danh tiếng gì.

Bên kia gồm năm vị chương môn nhân của Cửu đại môn phái là Thiên Nhất Đại Sư của Thiếu Lâm Tự, Huyền Thanh Chân Nhân phái Võ Đang, Hạo Đầu Thượng Nhân phương trượng Thanh Lương Tự ở Ngũ Đài Sơn, Thái Bạch Thần Ông chương giáo Hoa Sơn và Tùng Linh Đạo Trưởng phái Thanh Thành uy danh lừng lẫy giang hồ.

Thế mà đôi phương vẫn giao chiến rất kiên cường, có công có thủ, dường như không hề thua kém.

Đặc biệt là lão nhân gầy bé chỉ với hai tay không, khi dùng tay áo phát ra kinh khí, khi dùng nhu lực, võ học quái dị vô cùng!

Thoạt tiên lão đơn đả độc đấu với Huyền Thanh Đạo Nhân, do vị chương giáo Võ Đang bại thế đã lộ nên Thái Bạch Thần Ông xông vào tiếp ứng, hai kiếm đấu với song chương, một mình địch hai đại chương môn vẫn khí định thần nhàn.

Mặc dù cả năm vị chương môn đều dốc hết tinh lực và thần trí vào cuộc kịch chiến nhưng ai cũng để ý đến lão nhân này.

Tất cả đều kinh dị nghĩ thầm: Với bản lĩnh võ học của lão, tất phải là một nhân vật rất có danh đầu, sao không ai biết lão ta?

Không những thế, mọi người đều biết võ công lão là thần công tuyệt thế, bao gồm cả hai phái chính tà nhưng không biết được lai lịch.

- o O o -